

Overweging 29 en 30 juli

Thema: Het Koninkrijk

Het woord koninkrijk gebruiken we niet zo vaak in Nederland. Je hebt het Koninkrijk der Nederlanden, dat omvatte vroeger de halve wereld, met de Oost en de West erbij. Dat Nederlandse koninkrijk is aardig gekrompen, tot dat hele kleine landje waar we nu mogen wonen.

Het koninkrijk uit het evangelie is het omgedraaide. Jezus stichtte het, als een klein plantje, Hij noemde het een mosterdzaadje, en nu is het verbreid over de hele wereld.

Wat moeten we verstaan onder het Koninkrijk der Hemelen? Is het hierboven of hier beneden? Of allebei?

Jezus bad zelf in het Onze Vader: "Uw rijk kome".

Dat is zeker geen politieke uitspraak, tegen de Romeinse bezetters. Hij doelt op een Rijk van vrede en liefde, hier op aarde. Maar de joden dachten dat bij de komst van het Rijk van God de Romeinse bezetter verdreven zou worden.

In de lezingen van vandaag komt het Koninkrijk der Hemelen twee keer voor.

En beide keren gaat het om een Rijk hier op aarde op aarde. In de eerste lezing zegt God tegen Salomon: "Waar je niet om gevraagd hebt zal ik je geven: zo veel rijkdom en roem dat geen enkele andere koning je tijdens je leven zal evenaren." En in de tweede lezing: "Zo lijkt iedere Schriftgeleerde die leerling in het koninkrijk van de hemel is geworden, op een huismeester die uit zijn voorraadkamer nieuwe en oude dingen tevoorschijn haalt."

Hoe het er uitziet in de hemel weet ik niet, en u ook niet. Vroeger dacht ik aan gouden bordjes en gouden lepeltjes, en dan eeuwig alleluja zingen! Dat leek me ontegenwoordig saai, ik wilde voor geen goud naar de hemel.

Onwillekeurig moet ik denken aan Gerard Reve: Dat Koninkrijk van U, weet U wel, wordt dat nog wat? Hij was een clown, maar wel een katholieke clown.

En ik stel dezelfde vraag: wanneer zien we iets van dat koninkrijk?

Alleen, het is de verkeerde vraag: dat koninkrijk is er al. Maar we zien het niet, omdat het verbreid is als een ontplofte clusterbom. Dat is een nogal lelijke vergelijking, vond een vriend aan wie ik dit vertelde. Ik bedoelde alleen maar te

zeggen dat het in duizenden stukjes verspreid is over de aarde. Dus spreek ik liever van een paardenbloem, die zich ook onbekommerd verbreidt. Een vriendelijke vergelijking, net als in het evangelie. Dat spreekt van een schat in de akker, een koopman van parels, een sleepnet in een meer.

We hebben nu dus een mosterdzaadje, eens schat in de akker, een koopman van parels een sleepnet, een clusterbom en een paardenbloem.

Met die clusterbom, nu paardenbloem, bedoelde ik dus dat Gods Rijk verspreid is in talloze, kleine stukjes.

Die stukjes koninkrijk der hemelen noem ik paradijsjes van vrede en recht, en die ga ik zoeken hier op aarde. Is er hier, op deze aarde vol met oorlogen en geweld, eigenlijk nog wel zo'n paradijsje van liefde te vinden? Het is als zoeken naar een naald in een hooiberg.

Maar je komt ze wel tegen.

Ik had een dubbelgehandicapt zusje, opgenomen in een inrichting. De liefde waarmee zij werd benaderd en verzorgd zou je paradijselijk kunnen noemen.

Ik bezocht ooit een asielzoekerscentrum. De liefde van alle vrijwilligers daar zou je paradijselijk kunnen noemen.

Ik kwam in een bejaardentehuis. Het geduld en de liefde van de verzorgenden zou je paradijselijk kunnen noemen.

Zo kan ik nog wel even doorgaan: zoveel koninkrijkjes op aarde, je ziet ze nauwelijks maar ze bestaan wel degelijk.

Ideaal zou zijn: de hemel op aarde. Maar dat is te veel en te vroeg gevraagd.

Het is aan ons om ook voor zo'n paradijsje te zorgen, bescheiden, in kleine kring.

Met als motto:

Ubi caritas et amor, ibi deus est.

Waar vriendschap is en liefde, daar is God.

We kunnen niet de hele wereld veranderen, maar we hebben het in eigen hand om die kleine paradijsjes te verspreiden. Laten we niet aarzelen of bang zijn voor de publieke opinie: het oordeel is aan God.

Amen.